

налъ по една млада жена или мома, па я отнесълъ въ дома си. Най-много пострадали женитѣ и момитѣ отъ сабинитѣ. Този грабежъ дигналъ голѣмъ смутъ, викове, свади, боеве, но всичко било на-праздно, защото римскитѣ младежи били въоръжени, а другитѣ не. Съседитѣ се разбѣгали отъ Римъ въ селата си и решили да дигнатъ война противъ грабителитѣ, за да освободятъ женитѣ.

Следъ нѣколко време ето че пострадалитѣ съ-седи пристигнали въоръжени. Закипѣлъ страшенъ бой подъ стенитѣ на Римъ. Начело на римлянитѣ се сражавалъ Рома съ непобедима храбрость. Нему помагали двама сжщо така храбри юнака. Ала и начело на сабинитѣ стоялъ мжжъ храбъръ и непобедимъ. Името му било *Метий Курций*. Този юнакъ хвърлялъ такива едри камъни и тежки копия, щото римскитѣ редици започнали да се вгъватъ. Двамата помощници на Рома били убити. Единъ камъкъ качилъ Рома и той падналъ раненъ. Римлянитѣ се дръпнали въ града, ала не могли да затворятъ вратата, защото сабинитѣ, държайки враговетѣ за гърбоветѣ, бърже влѣзли въ града, гдето по улицитѣ и площадитѣ продължавали боеветѣ съ буреносна сила. Ранениятъ Рома пакъ излѣзълъ начело. Насреща му застава Метий Курций. Започва се между двамата грѣмотевиченъ бой. Всички вперили очи въ тѣхъ да видятъ, кой ще излѣзе победителъ. Въ този мигъ отъ кжшитѣ изкачатъ грабнатитѣ жени и се хвърлятъ между борцитѣ. Съ ржце разперени междуму разяренитѣ, съ молба, съ клетви, съ горещи сълзитѣ искатъ да спратъ боеветѣ. Безстрашнитѣ борци се трогватъ отъ женскитѣ молби. Слагатъ мечоветѣ, копията и щитоветѣ, та излизатъ напредъ.